

شماره: **673 - 1383/11/6** رأی وحدت رویه هیأت عمومی دیوان عالی کشور تبصره **2** ماده **269** قانون مجازات اسلامی و ماده **614** این قانون برای مرتکبین جرائم مذکور در این مواد، در صورتی که بزه‌های ارتكابی سبب اخلاص در نظام جامعه و یا خوف شده و یا بیم تجّري مرتكب یا دیگران باشد، با شرایط مندرج در هريك از آنها، مجازات تعیین کرده است و هريك از این دو ماده صرفاً جرائمی را شامل است که از آنها نام برده شده و تداخلی هم بین آنها وجود ندارد. بنابراین، بنظر اکثریت قریب باتفاق اعضای هیأت عمومی دیوان عالی کشور، رأی شعبه اول دادگاه تجدید نظر استان سیستان صحیح و منطبق با موازین قانونی تشخیص می‌گردد.

این رأی باستناد ماده **270** قانون آئین دادرسی